

زنان در مسیر رهایی

بقیه از صفحه ۱۲
وضع خانواده ها تلاش می کنند و در عین حال با مساله کورتاژ نیز مخالفتی ندارند به دستور دولت بوش است.

بین ۵۰۰ تا ۸۰۰ هزار نفر در این راهپیمایی شرکت کردند، این میزان شرکت کننده از میزان شرکت کنندگان در تحصنی که در دفاع از حق کورتاژ در سال ۱۹۹۲ انجام شد، قدم فراتر نهاد.

خانمی ۶۸ ساله به همان دلیل که ۳۰ سال پیش (مدت زمانی که عمل کورتاژ قانونی شده است) در راهپیمایی دفاع از حق کورتاژ شرکت کرده بود، امروز نیز در بین زنان شرکت کننده حضور داشت. وی گفت: «من باید اینجا حضور داشته باشم تا برای نسل بعدی و نسل بعد از آن مبارزه کنم. ما نمی توانیم به آنها اجازه بدهیم تا بر بدن ما، سلامتی ما و زندگی ما تسلط پیدا کنند و تصمیم بگیرند.»

به گفته وکلای که در این راهپیمایی شرکت کرده بودند، مساله حق کورتاژ در دوران ریاست جمهوری بوش بسیار ضعیف و سست شده است و میزان خطر واژگون شدن اساس این حق، در صورتی که بوش بار دیگر به پست ریاست جمهوری انتخاب شود، بسیار زیاد است.

«این انتخاب ماست، نه سیاستمداران» به اعتقاد خانم فمینستی که در این راهپیمایی شرکت کرده بود، سیاستهایی که جرج بوش اتخاذ کرده، بسیار سنتی و جاه طلبانه و بی شباهت به سیاست وایتیکان و مسلمانان خشک مذهب نیست. وی همچنین جرج بوش را به برباد دادن منابع بین المللی متهم ساخت.

تجمع بسیار کوچکی در امتداد این راهپیمایی توسط مخالفان کورتاژ تشکیل شده بود که "راهپیمایی مرگ" نام داشت. عده ای از زنانی که زمانی عمل کورتاژ را انجام داده و امروز پشیمان هستند، با به تن کردن لباس سیاه، در این تجمع حضور داشتند.

پلیس، ۱۶ نفر از مخالفان کورتاژ، از اعضای ائتلاف مسیحی را به دلیل نداشتن اجازه قبلی برای راه انداختن راهپیمایی و یک نفر را به دلیل پرت کردن تخم مرغ پلاستیکی پرت شده از جوهر به طرف اعلانات طرفداران حق کورتاژ، دستگیر کرد.

به گفته گردانندگان، این راهپیمایی فقط در دفاع و حفظ حق کورتاژ ترتیب داده نشده بلکه، در دفاع از کلیه حقوق

زنان و حق تصمیم گیری آنان برای زندگی خود تشکیل شده بود.

کویت

مبارزه زنان برای دست یافتن به حق رای ادامه دارد

سازمان عفو بین الملل، ۷ می ۲۰۰۴ اگرچه با مرور زمان شرکت زنان در انجام امور دولتی در کشور کویت رواج بیشتری پیدا می کند اما هنوز تبعیض جنسی در امور اساسی و بنیادی ادامه دارد. پانزده مارس امسال یک زن به عنوان سفیر کویت در سازمان ملل به کار گماشته شد اما همزمان زنان از داشتن حق رای هنوز محروم هستند.

شرکت زنان در بخشهای دولتی، خدمات درمانی، آموزشی و رسانه های گروهی بسیار بالا است. زنان، هفتاد درصد دانشجویان در دانشگاه های کویت را تشکیل می دهند و پنجاه درصد از این میزان، در رشته های پزشکی و مهندسی مشغول به تحصیل هستند. در موارد شخصی اما زنان آزاد نیستند و تبعیض جنسی در مواردی مانند طلاق، ازدواج و ارث، شدیداً اجرا می شود به طوری که زنان بدون اجازه یکی از مردان فامیل اجازه گرفتن پاسپورت ندارند.

به گفته خانم حیا المغانی، جامعه شناس از کشور کویت، «حقوق فردی در جامعه کویت اهمیتی ندارد، نام خانواده بیشترین ارزش را دارد و در آغاز می آید. زنان نیز در پایداری این شرایط بد در جامعه بی تقصیر نیستند، آنها از سایش بین دو جناح استفاده می کنند و به قدرت سیاسی دست پیدا می کنند.» طبق گفته یک مرجع که ترجیح می دهد نامش فاش نگردد، زنانی که در امور دولتی اشتغال دارند با وجود اینکه با استفاده از قدرت خود قادرند در مورد مسایل کشوری دخیل باشند اما در این امر کوتاهی می کنند.

تقاضا برای به رسمیت شناختن حقوق زنان از سال ۱۹۶۲، از زمانی که دولت کویت تشکیل شده وجود داشته است. تشکل فرهنگی و امور اجتماعی زنان کویت که در سال ۱۹۶۳ تاسیس گردید، از دولت می خواهد تا به پیش نویس قانون اساسی که اساس آن دموکراسی، عدالت و آزادی است عمل کند و همچنین این تشکل تلاش می کند که دولت کویت را به برسمیت شناختن حق رای زنان وادار سازد.

مساله حق رای زنان در سال ۱۹۹۹، در دولت مورد بحث قرار گرفت که در انتها با ۳۲ رای منفی در مقابل ۳۰ رای موافق خاتمه پیدا کرد. به گفته یکی از اعضای تشکل فرهنگی و امور اجتماعی زنان کویتی: "دولت کویت تا

به حال پیرامون این مسئله جدی عمل نکرده است اما دولتمردان بخوبی می دانند که ما تا زمانی که به این خواسته به حق خود دست پیدا نکنیم، دست از تلاش بر نمی داریم و تا آنگهنگام نیز فشارهای بین المللی بر دولت کویت برای احقاق حق رای زنان از طرف گروه ها و تشکلهایی که به این مسئله ایمان دارند، پایان پیدا نخواهد کرد."

ترکیه

زنان در یک زندگی توأم با وحشتی مداوم به سر می برند

سازمان عفو بین الملل، ۲ ژوئن ۲۰۰۴ سازمان عفو بین الملل بر اساس کمپینگ توقف خشونت علیه زنان که به مدت دو سال در سراسر جهان آغاز شده است، گزارشی پیرامون وضعیت دهشت بار زنان در کشور ترکیه انتشار داد.

بر اساس این گزارش، دست کم یک سوم و یا به جرات نصف زنان کشور ترکیه در خانواده مورد آزار و اذیت جسمی قرار گرفته اند. این زنان نیز مانند تمام خواهران نگون بخت دیگر خود درسراسر دنیا، مورد تجاوز و خشونت فیزیکی قرار گرفته اند، عده ای به قتل رسیده اند و عده ای دیگر دست به خودکشی زده اند.

خشونت به صورتهای متفاوت توصیف می شود اما «ترس» کلمه ای است که در تمام این توصیفات مشترک است. ترس از پدر، برادر و از شوهر. در کشور ترکیه بسیاری زنان مورد قتل ناموسی قرار گرفته اند یا در ابتدای جوانی مجبور به ازدواج شده اند.

خشونت علیه زنان در کشور ترکیه آنچنان گسترده است که به صورت پدیده ای عادی از طرف جامعه ترکیه مورد قبول واقع شده، حتی در بین رهبران احزاب سیاسی و سیستم قضایی کشور.

مورد های بسیار نادری از اعمال خشونت علیه زنان در ترکیه از سوی دادگاه ها مورد تحقیق و بررسی قرار می گیرد و در بین این موارد نادر، بسیار کم اتفاق می افتد که مجرم دادگاهی شود.

بر اساس قانون، جرم مردی که زنی را مورد تجاوز جنسی قرار داده ولی حاضر به ازدواج با قربانی خود است، بسیار سبک و ناچیز خواهد بود.

سازمان عفو بین الملل از ترکیه می خواهد که فوراً قوانینی که باعث رواج تبعیض جنسی در جامعه می شود را تغییر داده و برابری و آزادی و امنیت زنان این کشور را تامین نماید و افزوده براین، ترتیباتی بدهد تا زنانی که مورد خشونت قرار گرفته اند هر چه سریعتر

مورد حمایت قرار گرفته و متهم دادگاهی شود.

گزارشی پیرامون آزار و اذیت جنسی زنان فلسطینی بازداشت شده توسط نیروهای اسرائیلی

۲۰ می ۲۰۰۴، Turks.us به گفته یک زن فلسطینی که از بازداشتگاه اسرائیلیها آزاد شده است، بیش از پانزده تن از دوستان وی که بازداشت بودند، توسط بازپرسان اسرائیلی مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند تا بدین طریق آنها را مجبور به همکاری با سازمان خبر رسانی اسرائیلی و به ارتکاب به جرمی اعتراف کنند که بدان متهم شده اند.

این زن فلسطینی که حاضر نیست نامش افشا شود می گوید: «بازپرسان اسرائیلی و ماموران سازمان جاسوسی اسرائیل از تمام صحنه های تجاوز فیلم برداری می کردند تا زنان بازداشت شده را شرمند کنند، من مورد آزار و اذیت جنسی قرار گرفته ام و از این اعمال عکس برداری و فیلم برداری شده است...»

وی ادعا می کند که این شیوه در بازداشتگاهها و زندانهای اسرائیلی از زمانهای متمادی تا امروز از طرف بازپرسان اسرائیلی علیه زنان بازداشت شده فلسطینی اعمال می شود.

یک زن فلسطینی دیگر که نه سال در زندانهای اسرائیل به سر برده می گوید: «تجاوز جنسی توسط نیروهای اسرائیلی سالهای زیادی است که علیه زنان بازداشت شده فلسطینی استفاده می شود و زنان به دلیل حساسیت مساله و سنتی بودن بسیاری از انجمنها و تشکیلات فلسطینی، از بازگو کردن این خفت و رسوایی شرم دارند، نیروهای اسرائیلی نیز زنان را تهدید می کنند که در صورتی که آنان از این مساله به رسانه های گروهی و یا مرجع دیگری شکایت کنند، عکسها و فیلمهای تجاوز را در برابر دید انظار عمومی قرار خواهند داد»

بر اساس این گزارش، تجاوز و آزار و اذیت جنسی فقط شامل بازداشت شدگان زن نمی شود و علیه بازداشت شدگان مرد نیز اعمال می گردد.

بر اساس گفته های سامه الساپین، یک پژوهشگر حقوق بشر فلسطینی، «شبکه اطلاعاتی اسرائیل یا "شبک"،

یک دستگاه مخوف جاسوسی است.» به گفته وی، این سازمان از بیشتر از بیست و پنج نوع شکنجه برای اعتراف گرفتن از بازداشت شدگان فلسطینی استفاده می کند و تکنیک برهنگی که

بقیه در صفحه ۱۴